מסורת הש"ם

בג א מיי׳ פ״ג מהלכות עבדים בג א תיי פ ג מהאכות עכלים הלכה ד: מד ב מיי פ"ד מהלי איסורי מובח הלי טו:

מה ג מיי׳ שם הלי יו: מו ד מיי שם הלי יח: מז ה מיי׳ שם פ"ג הלכה יב: מה ו מיי׳ שם פ"ד הל' יו:

תורה אור השלם

.1 תִּמְכּר עַמְּךּ בְלֹא הוֹן וְלֹא

2. לא תָבִיא אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר בּלֶב בֵּית יְיָ אֱלֹהֶיףְ לְכָל גֶדֶר בִּי תוֹעַבַת יְיָ אֱלֹהֶיףְ גַּם שְׁנֵיהָם: תוֹעַבַת יְיָ אֱלֹהֶיףְ גַּם שְׁנֵיהָם:

מוסף רש"י

לישנא מעליא קאמר. שמלוה ודרך נקיי הדעת לספר נלצון נקיה (פחרם ג.). אחד נטל עשרה. טלחיס, ואחד תשעה וכלב. עמהו. שכנגד הכלב אסור. עתהן, שכנגד הבדב אסור. אותן עשרה הטלאים שכנגד הכלב אסורין למזבח, דאחד מהן היה חילופו של כלב והיה מחיר כלב ולא ידעינן הי ניהו, ושעם הכלב מותר. התשעה שעם הכלב לית נהו איסורא (בכורות נו.). דטפי דמי כלב מחד מינייהו. שוה את העשירי ואותו משהו ששוין . אומו משעה שכנגדו יותר ממשעה מותן משעם שפנגדי יותו ממשפט שעמו, דהשתא הוי מחיר כלב הולך בכל התשעה שכנגדו בכל חד פורתא והעשירי כולו כנגדה (שם .(עי"ש בארוכה

לה לשון

בסתמא הויא זונה

שינויי נוסחאות

א] לן. ל"ח כי קתני הח בעריות שאין כו' והא קתני סיפא כגון כו' אמר לך אביי הא מני ר"ע היא דאמר כו' כאשר כתבתי היק דחמר כו' כחשר כתכתי לעיל בדף שלפני זה (ש"ה) בן א"ר הונא אללו קאמר, בקלת ס"י כחוב ל"א מאן עבדי ומאי קרו ליה עבדי לישנא מעלייא וכן גריס הרגמ"ה ז"ל (ש"מ) ג] דקתני עבדי ליטול (ש"מ) ד] דקתני ס] כר נחמני (ש"מ) ו] דתניל יט לו לש כר נחמני (ש"מ) ו] דתניל יט לו לש נוסר לו שפחה כנענית אין לו אשה ובנים אין רבו מוסר לו אשה ובניס (ש"ח) ז] לחבירו הילך טלה זה תחת כלב זה וכן (ש"ח) א] צ"ל הא לך וכ"ה במשנה שבמשניות, ען אסורים רשעם הכלב מותרים אתון כלב וממיר זונה (ש"מ) ין ל"ל הם בילחוט איתא שנאמר הם ולא ולדותיהן וכ"ח במשנה שבמשניות ועי׳ בפי׳ הרב מברטנורה שם ועי׳ בפי׳ הרב מברטנורה שם ובפרש״י דהכח, יח] נ״ח חמנן כלב גי׳ רש״ק חמנן זונה ואתנן כלב גי׳ רש״ק חמנן זונה ואתנן כלב א"כ קרא הוי תלתא גם בכב א"כ קרא הוי תדתא גם שניהם ולא ג' מי כו' כל"ל וג' ל"ק אמתא אמנן זונה ואמנן כלב א"כ הוי מלחא וכחיב גם שניהם ולא חלחא מי קאמרינן יכן אמנן ממש א"כ הוי להו יפן ממק ממש סייכ ההי ההו מלמל גם שניהם כתיב ולא שלשה (מייח) יגן צייב מינת אייכ הוא ריית אמנן כלב ואייל לשום הוא ריית אמני כלב ואייל לשום המציה (מראיב) ידן שיית ממיר הוא דקאמר רממנוא ולא אמנן שיימ. ל"א אימא מאי מחיר כלב אתננה לים הינום ונהי מחיר כנב התנכם של כלב, א"כ נכחוב קרא אמנן זונה וכלב, אימא אמנן זונה ומחיר כלב דמחיר כלב מוסיף על ענין ראשון וקרי ביה הכי אמנן ומחיר כלב, חועבת ה' גם שניהם כתיב שניהם מת מופינוא מח מופינוא

ירום שבפה (ש"ים) מון טופיינא דכלב שדי בכולהו. ל"א שכנגד הכלב אמאי אסוריון מד דבהדי כלבא נחסר ומשטה אחריני מישתרי אמ' רב אשי כגון דשוין כולהון כל מד וחד דכלב שדי בכולהו. ל"א שכנגד הכלב אמאי והוא וחין דואא ימירשא דכלבא משיך בכילהון (ש"ח) שון סדיא (ב"ש) יון להאי מועבה כאמי ארבע ארבע זואן ופלגא מועשי וכלב שהי ממשה זיאן דואא ימירשא לבלבא משיך בכילהון (ש"ח) שון שפחה דכתיב לא יהיה קדש הס"ד. ומה"ד לשנא מעלא ועבד הייע אבר המשמש וכ"ש (ש"ח) לא] גירסת ל"ק שעובד לרבו בין ביום ובין בללה ומה היא עבודתו מק"ד. ותס"ד לימול מעלא ועבד הייני לבר המשמט וכ"ש נשיה! ללן נירסק ל"ק שעובד לרבו בין ביום ובין בללה ומה היא עבודרתו בלילה ומה היא עבודרתו בלילה הולה די בעול מוכן בלילה ומה היא עבודרתו בלילה שהולי לרבו ביני משפחם לכ"ל ועין ברש"י בחומש פרשה לש"ד. מכל אם מילום להביה לבין לחבר בל ביני משום להביה לבין לחבר בל ברי שלשה וקרא אמר גם שניהם ולא שלשה הס"ד. ומס"ד אתגן ומחיר כלב ברי כלותר (שיח. וני"ב יש"ף לן ומס"ד אתגן כלב ומסיר כלב ביר כלותר (שיח. וני"ב יש"ף לן ומס"ד אתגן כלב ומסיר כלב ביר כלותר (שיח. וני"ב יש"ף לן ומלא מסיר בלי ביינו לחמיר כלב ברי כלותר (שיח. וני"ב ביש"ף לן ומלא מסיר כלב ביינו לחמיך להב"ד ולחמיר כלב ברי כלותר מדכתיב כו"ד מוס"ד לומת להביד לוחמיר כלב ברי כלותר מדכתיב כו"ד מחמר מיינו ומיו עוכן להול משום לובן אתגן לאור (ש"ח ללן מ"ח ומ"ם ללן מ"ח של לובות מפני חומר בעלמא היא וללפוקי (ש"ח לן ללן מ"ח של לובות מפני חמוד ממון אבל בחדא בעילה ולא פירש לשון אתגן לא הויא אתגן ומתגה בעלמא היא וללפוקי (ש"ח לן ללן מיים מולן מולף מיים ללן מיים לולן מיים ללן מ"ח ללן מיים לולן מיים ללן מיים ללן מיים לולן מיים ללן מיים ללן מ"ח ללן מיים לולן מיים ללן מיים לולן מיים ללן מיים הויא ונה מיים ללן מיים ללו מומיה (ש"ח ללן מ"ח מ"ח ללן מולן להו בירה ופריך לימא מממניתן ללן כותיהו מימוקמל ויש לתמוה (ש"ח) לן ליל וכן, לון צ"ל מומיה שובה ללים לום בללים לוביל בתבת לללו לוביל בתבת ללים לוביל מומים לללו לובילה ווביל לובילה הויא נובל מומים לללו מומים לללו מומים לללו מומים לללו מומים לללו מוביל ללו מומים לללו מוביל ללו מיים לללו מומים לללו מומים לללו מומים לללו מומים לללו מומים לללו מומים לללו מוביל לוביל מומה לוביל מוביל לוביל מוביל לוביל מומים לללו מוביל לוביל מוביל לוביל מומים ללוביל מוביל לוביל מוביל מומה ללום ללו מוביל לוביל מוביל מום ללוביל מוביל מוביל

אבל מאלמנה לכ"ג דאין בה איסור משום זונה אלא שם אחר יש בה לא הויא אתנן קמ"ל דבהאי נמי הויא אתנן ועוד יש גירסא אחרת בספרים מיחיבי כוי אתנן קמייל דבהאי נמי הויא אתנן ועוד יש גירסא אחרת בספרים מיתיבי כרי
עד הא דקמני בסיפא כו יומשני הא מני ר"ע היא דאמר און קדושין מופסין
בחייבי לאוין והא קמ"ל דכל זונה דומיא דאלמנה לכ"ג לא ספסי בה
בחייבי לאוין והא קמ"ל הה ומאי הולכך לאגמורי למילמיה הא קמ"ל הא
מירן שפיר כיון דאמר הא מני ר"ע היא
וו"ל דהוה קשיא ליה הא דקמני סיפא כגון
בנוי הבא על הפגויה
אה זונה אי ר' אלעזר
זונה אי ר' אלעזר
אה זונה אי ר' אלעזר

רבי אלעזר היא דאמר פנוי הבא על הפנויה שלא לשום אישות עשאה זונה אי ר' אלעזר זונה ישראלית ותיתי ככ"ע ובכל ביאה דהוה מאי איריא אלמנה ניתני פנויה אלמנה בה זונה הויא אתנן לרבנן בחייבי כריתות ולר"ע בחייבי לאוין ולהכי אגמריה למילחיה הא קמ"ל דומיא דאלמנה לכ"ג דאי לא הוה איצטריך סלקא דעתך אמינא הואיל ובנין אב הוא לא ניתסרו קא משמע לן יו: האומר תני אלא רישא אחת זונה ישראלית איכא לחבירו הא לך מלה זה כו': והא שפחה למיטעי ולומר דהויא זונה כבר כגון שנבעלה לחייבי כריתות א"נ זונה מופקרת הויא זונה לעבד מישרא שריא אמר רב הונא אצלו קאמר לגבי אתנן אפילו היא נשכרת ונבעלת למותר לה להכי תנא סיפא כגון אלמנה והא דקתני מח [עבד] לישנא מעליא קאמר אי הכי מ"ם (4) דרבי אמר שמואל בר פורב יצחק לכ"ג לאשמועינן דלא הויא אמנן אלא מביאה דלא תפסי בה קדושין דומיא דאלמנה לכהן גדול לר"ע ולרבא דאמר אפי' תפסי בה . לעולם עבדי וכי קתני בעבד עברי אי הכי מ"ם דרבנן שפחה לעבד עברי מישרא שריא קדושין הויא אתנן בין שהיתה זונה כבר כגון שנבעלה כבר לחייבי כריתות אי נמי הכא במאי עסקינן כגון דלית ליה אשה ובנים כגון זונה מופקרת מאי שנא דקתני כגון אלמנה לכה"ג ומשני דומיא דאלמנה מה סי דתניא אאין לו אשה ובנים אין רבו מוסר לו שפחה כנענית יש לו אשה ובנים רבו מוסר אלמנה סתמא לא לקי עד דמתרו בה אף זונה עד דאמר לה היליכי אמנן ואז היי לו שפחה כנענית: מתני' יואיזהו מחיר כלב אתנן דונות הוא כיון שמוכיר לה לשון אתנן ^{כען} לולא הויא אתנן ולאפוקי מדרי האומר לחבירו מנא מהוליך מלה זה תחת כלב מכן ישני שותפין שחלקו אחד נְמל עשרה אלעזר דאמר פנוי הבא על הפנויה עשאה זונה ולדידיה אפי' בחדא זימנא לאזהויא ואחר תשעה וכלב שכנגד הכלב יי אסור ושעם הכלב מותר יאתנן הכלב ומחיר זונה היכא דהויא זונה מעיקרא אתננה אסור אפילו בסתמא דמופקרת היא הרי אלו מותרין שנאמ' (ס' דשנים ולא ארבעה "ולדותיהן מותרין יוהן ולא ולדותיהן: גבו" ואתנן זונה מיקרי כפרש"י ודוחק הוא לפרש היכא אשכחנא דבסתמא לא הויא ת"ר ©מחיר כלב זהו חליפי כלב וכן הוא אומר אתנן לרבנן לבן (היא) אי בפנויה הא לית להו יתמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם דהויא אתנן כלל אפי׳ אמר לה הילך אתנן יאי בזונה כבר כגון שנבעלה לחייבי כריתות אימא יש אתנן (ט יס זונה (ב) ים (א"כ לא קרב הוו או מופקרת הא אמרו דאפי׳ בסתמא הויא תלתא 2גם שניהם ולא שלשה) מי קאמרינן אתנן לכ"נ לפרש אף זונה עד דאמר לה הילך אתנן כלומר אי נתן אתנן לזונה התוך לכל לפומר אי נתן אתנו לזונה הילך אתנן כלומר אי נתן אתנן לזונה שנבעלה כבר לחייבי כריחות או לזונה שהיא מופקרת לא הויא אתנן אא"ל מפרש לה אנן אתנן ומחיר אתנן ולא מחיר קאמרינן א"כ נימא קרא לא תביא אתנן זונה וכלב מדכתיב אתנן זונה ומחיר כלב ש"מים: השותפין מהפקרו למי זה באחנוך אבל נחן לה בסתמא ולא פירש לא הויא אחנון ולאפוקי מדר' אלעזר דלדידיה דמחמיר בזונה כל שחלקו אחד נטל כו': ייניפוק חדא להדי כלבא והנד כולהו לישתרו הכא במאי עסקינן כגון כך דאפילו פנוי הבא על הפנויה עשאה ידמפי דמי כלב מחד מינייהו והאי שו מיפונא זונה אפי׳ בסתמא נמי הוי אתנן אבל היכא דזונה היא מעיקרא פירוש לרבנן נמי היכא דכלב שדי בכולהו: אתנן כלב ומחיר דהויא זונה בההיא ביאה שהוא נותן לה האתנן כגון אם הוא נותן לאחותו או לאחד זונה מותר כו': א"ל רבא מפרוקיא לרב אשי האתנן כגון אם הוא נותן לאחותו או

בוגא מחייבי מכירות אפיי בסתמל היוא את מחייבי מת אפיי בסתמל היוא אתן כיון דבאותה ביאה לששור זונה כדאמר לרי אלעזר דמשום דמשוי לה זונה אפי׳ בפנוי הבא על הפנויה הויא אתנן להן אפי׳ בסתמא היכא דהיא נעשית זונה באותה ביאה אבל היכא דנעשית זונה כבר ובא אחר דתפים בה קידושין ונתן לה אחנן לא הויא אמנן בסתמא אא"כ פירש בהדיא הילך טלה

מנא

זה באתננך: ואידך דישתרו. פירוש מטעם ברירה והשתא ניתא לפר"י דפסק הילכתא בכולי הש"ס דיש ברירה והבל לר"ת דפסק הילכתא דאין ברירה היכי פריך ב"כ בפשיטות ואידך לישתרו וי"ל משום דאיכא תנאי להו דאים להית להו ברירה פריך ליה ממתני דלא כווחיה מיחוקמא יש לממוה דהכא משמע שאם איסור מעורב בהיתר נוטל האיסור וסומכין על ברירה לומר שזהו האיסור שנסתלק ^{לא}לכן בההיא דהלוקח יין מבין הכותים (דמאי פ"ז מ"ד) שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן ^{לא}מעשר וסומך על ברירה ולומר שזהו החולין שהוא שותה וכן ההיא דג' שלקחו קיניהן בשותפות ומתה אחת מהן דפריך הש"ם בפשיטות במפץ יומא (דף נה:) וטקול ד' זויי ונישדינהו ואידך לישתרו משום ברירה וא"כ בכל איסור המעורב בהיתר נסמוך אברירה ונשקול כשיעור האיסור ואידך לישתרו וכן זבחים שנחערבו בשור הנסקל דאמרינן (זבחים דף ע:) ימותו ואמאי נהי דבעלי חיים חשיבי ולא בטלי מ"מ נשקול חד מינייהו ואידך לישתרו

ר' אלעזר היא דאמר פנוי הבא כו'. ווֹ בעילת זנות קרי זונה הלכך אתנן נמי אסור דאתנן זונה קרינא ביה ואנא דאמרי כרבנן: בנין אב הוא. אי נקט פנויה ה"א פנויה אין דליכא איסורא אבל כל אתנן של אשה האסורה לו לא ניתסר דהא כתיב בקרא זונהי וסתם זונה היינו

בפנוי ופנויה לר׳ אלעזר: מוזובנין אב הוא. ללמד שאין אתנן אסור אלא בפנוי ופנויה אבל מאלמנה דאסירא ליה לכ"ג לא קמ"ל. ל"א הא מני דקתני אלמנה לכ"ג אתננה אסור ר"ע היא דאמר בפ׳ החולךם אין קדושין תופסין בחייבי לאוין הלכך כעריות דכריתות דמיין ולרבא דאמר [כט:] כל זונה הוי אתנן מאי שנא דהתני כגון אלמנה אפי׳ פנויה נמי דהא רבא לא דריש להאי תועבה כאביי יו אף זונה נמי לא מיתסר עד דאמר לה בהדיא הילך אתנן אבל בסתמא מתנה בעלמא הוא דלא הויא זונה בחדא בעילה בסתמא ודלא כר״א אבל היכא דזונה מעיקרא היא יחו לרבא נמי בסתמא אתנן הוא יש ואפילו פנויה: משרא שריא. ואמאי קאמרי רבנן דהוי אתנן הא ליתא תנא דאסר אתנן המותרת אלא ר' אלעור לחודיה: אצלו. אלל הישראל עלמו ולדידיה אסורה שפחה ק: לישנה מעליה. ועבד היינו אבר המשמש (ס) כ"ש: שפחה לעבד עברי מישרא שריא. דכתיב [דברים טו] משנה שכר שכיר עבדך משעובד בין ביום ובין בלילה שהוליד לרבו בנים משפחתוש: אין רבו מוסר לו כו'. דכתיב ושמות כבו אם בגפו יבא בגפו יצא ורבי (ו) דאמר [כט.] לא הוי אתכן לית ליה האי סברא דודאי אפי׳ אין לו אשה ובנים מוסר לו רבו שפחה כנענית: יש לו אשה ובנים רבו מוסר לו שפחה כנענית. בעל כרחו של עבד דגזירת הכתוב היא דכתיב (שמות כא) אם בעל אשה הוא וכתיב בתריה אם אדוניו ימן לו אשה וגו': בותבר' שכנגד הכלב אסורין. להקרבה דמחיר כלב הן: אסנן כלב הילך טלה זה ותלין כלבתך אללי ים: מחיר זונה. שהחליף טלה בזונה כם וקנתה לשפחתו באותו טלה:

ולדומיהן. דמחיר ואתנן: מוסרין. שנאמר יח שניהם ולא ולדותיהן: גבל' ולה רבים במחיריהם. אלמא מחיר היינו דמים: אימא אפנן. כהו ממש כוזדהא מחיר כלב היינו אתנן: (ו) [ג] ומחיר כלב כחיב. כלומר מדכמיב וי"ו גבי ומחיר מוסיף על ענין ראשון ובין חליפיו ובין יש אתננו אסור: ומשני שנים ולא ג'. [היינו אתנן זונה ואתנן ומחיר כלב]: מחד מינייהו. שאין באותן שכנגדו שום טלה ששוה דמי הכלב דהשתא דמי הכלב מעורבין בכולהו. כגון שאותן שכנגדו שוה כל חד וחד דינר דהוו עשרה דינרין ואותן תשעה שעמו שוין כל חד דינר חסר מעה דהיינו תשעה דינרין פחות תשעה מעות והכלב שוה דינר ותשעה מעות הרי י' דינרים נמלא בתשעה מאותו שכנגדו מגיע מדמי הכלב והעשירי כולו כנגדו. לשון ירושלמי כגון דשוי לכל חד וחד מאותן שכנגדו ארבע זוזי ופלגי חומשא דווא דהוו להו בין כולהו מ"ח ווחם וחותן שעמו לא שוו כל חד אלא ד' זוזי דהוו שלשים ושש זוזי וכלבא שוי חמשא והוו מ״א נמנא בחשעה מעשרה שכנגדו בכל אחד חלי חומש מדמי הכלב והעשירי כולו כנגדו:

שכנגדו בכל טחוד של מונוש נוז נו. הטלב והטעשירי כוכד לנגדול בדין החומה של השיפ ולט בעל גדול בדין זה דודאי כל דבר שהוברר האיסור מחחלה ואח"כ נחערב בהיחר לא סמכינן אברירה כיון שחערובחו היה באיסור אבל הני תערובתן בהיחר כי האיסור לא היה מבורר קודם חערובחו ולאחר התערובת נולד האיסור או סמכינן אברירה: [וע" היטב חוספות בכורות נו: ושייך לדף נו. ד"ה לברור וע"ע חוספות סוטה יח. ד"ה חור]

ל) ובכרות יה: פסחים ג. וש"נו. ל) [בכרות ית: פסוים זג. זמ קר ב) קדושין כ., ג) בכורות מ., ד) [ע' תוספות יבתות נט: ד"ה שניס], ה) [תוספתת רפ"ד], ו) ובכורות נז. ע"שן, ז) ודברים מל:], ןיבמות ט) [קידושין טו.],

הגהות הב"ח

(ל) גמ' מ"ט דר' מאיר למר שמואל: (ב) שם במשנה שנאמר שתוחלו. (כ) שם בתוחלה שתחתו שניהם ולח לרצעה וכוי הם ולח: (ג) שם גמ' חימה חתן ממש א"כ הוו תלתא וכתיב גם שניהם ולא שלשה: (ד) רש"י גם שניהם ומח שנשה: (ד) דשיי ד"ה רבי אלעור וכו׳ דלבעילת זנות: (ס) ד"ה לישנא וכו המשמש הס"ד וחיכת כ"ש נמסק: (ו) ד"ה אין רבו וכוי ורי מאיר דאמר: (ו) ד"ה אימא וכו' היינו אתנן והוה שלשה אתגן זונה ואתגן ומחיר כלב מדכתיב וי"ו גבי ומחיר וכו' אסור ומשני כתיב שנים ולא ג' :7"00

הגהות הגר"א

[א] מתני' הוליך. ז"ל הילך וכן לעיל אזל אתנן ז"ל בכל המתני סילך: [ב] שם אימא אתנן זונה יסיק. [ב] שם מינו מנק ווכם ומתק ווכם ומתק כר. ע" גרש"ק. וגרש"י כך אימא אמנן מחיר כלב דהא ומחיר כלב כתיב שנים ולא שלשה אימא אתנן כלב א"כ נימא כו": ד"ה ומחיר כלב כתיב וג] רש"י בו׳ ל״ל קודם ד״ה אימא כו׳:

רבינו גרשום

אמר לך אכיי. הא סיפא מני ר׳ אמר קך אביי. וא טיפא מני די אלעזר היא דאמר פנוי כר שלא לשום אישות קירושין: עשאה וונה. ואתננה אסור אע"ג דתפסי בה קירושין: א' ר' אלעזר. מאי איריא דתני כגוז אלמנה לכהז איריא דתני כגון פנויה דהא גדול ליתני כגון פנויה דהא (דוודאי) תפסי בה קידושי ואמאי קאמר כגון אלמנה: אלכנה איבטריך ליה למימר דסד"א איצטריך ליה למימר דסד"א הואיל ובנין אב הוא הא דר׳ אלעזר דקאמר עשאה זונה . טעמא וטמא דכולהו ילפי מהכא וטעמא וטמא דכולהו ילפי מהכא מה פנויה שאין ל) בה טומאה איסור אחר ולא איסור לאו שבא עליה שלא לשום אישות ותפסי עליה שלא לשום אישות והנסי בה קידושין אתננה אסור אף כל דומ' דפנויה דלית בה איטור לאו ותפסי בה קדושין אתננה אסור אבל אלמנה וגרושה אע"ג דתפסי בהו קידושין כיון דאית בהו איסור לאו אימא לא ליתסר אתננהו קמ"ל. דלהכי איצטריך ליה ליהתני כגון אלמנה וכר דאסירי: ל"א אמר לך אביי הא סיפא ר' עקיבא היא דאמר אין קדושין תופסין בחייבי לאוין וקאמר דכל זונה דלא תפסי בה וקאמו וכל וונו דלא ונפסי בה קידושי היינו עריות ועובדת כוכבים דומיא דאלמנה לכ"ג דלא תפסי בה קידושי אתננה אסור אבל זונה ישראלית דתפסי בה קידושי אתננה מותר: ולרבא ירוש האוצמו באמר דאמר דאמר דאמר באמר שראלית אתננה אסור: מאי שנא דקתני סיפא כגון אלמנה לכ"ג. הא איהו סבר דכל זונה ישראלית אפי׳ פנויה דלא אסור ישראלית אפיי פנויה דלא אסור לכהן אתננה אסור: אמר 5ך רבא להכי קתני כגון אלמנה דסבר דומיא דאלמנה, מה אלמנה אם בא עליה כהן בסתמא בלא התראה לא לקי אף זונה בסתמא התראה לא לקי אף זונה בסתמא אם בא עליה סתם ואח"כ נתן לה י ולא הוי אתנן [ולא הויא זונה]

ולא הוי אונן (דע היא ונה) עד דאמה לה בפירוש הא ליך אתנן וקבלתו לשם אתנן: ולאפוקי מדר' אלעור. דאמר עשאה זונה אפילו בטתם: אבל היכא דוונה היא מעיקרא. דכבר אמר לה אחר אל יך אתנן וקיבלה אפילו בא עליה אחר בטתם ואח"כ נתן לה טתם אתננה אטור דהא הריא זונה מעיקרא: והא שפתה לעבד מישרא שריה. ליה מאי איטור יש בזה אתנן או אמאי קרוי זה אתנן: אמר רב הונא ותלין אצל עצמו קאבר. דהיינו איסורא. ד"א מאן עבדי הוא עצמו כלומר ותלין אצלי עמי קאמר והוא דקאמר עבדי לישנא מעליא קאמר כלומר דאינו רוצה לומר בפירוש יאסורא. ליא מאן עצמו כלומר וחזין אצלי עם קאמר והוא דקאמר עבירישנא מעליא קאמר כלומר האינו רוצה לומר פפירוש ותלין עמי: א"כ דהוא עצמו פלאמר אמאר קאמר ר"אנו, אתגן הא יש בו איסור דישראל בעל שפחה: אלא מאן עבדי דקאמר מתני 'עבר עברי דמותר בשפחה כנענית: אי הכי מאי שעמא דרבנן דאמרי דהוי אתנן: כנון דלית ליה אשה ובנים. לעבד עברי כרתניא יש לו לעבד עברי כשנכנס אשה ובנים רבו מוסר כוי: אין לו אשה ובנים אין רבו מוסר לו שפחה כנענית. משום דכתב אם בגפו יבא בגפו יצא שלא היה לו אשה בגפו יצא שלא ימסור לו שפחה כנענית ואם מסר לו שאמר לחבירו הילך טלה ותלין שפחתך אצל עבדי (עברי עברי) הוא זה אתנן דהוי איסור דהא לא הוה ליה אשה ובנים: מרג'י את שכנגד הכלב (בל) אמור. כל העשרה דאמרינן כל חד וחד שייך כנגד הכלב כדמפרש בגמרא ואותן תשעה שעם הכלב מותרין: לא רבית במחיריהם. בחלופיהם: אימא מאי מחיר כלב אתנן ממש דכלב. כגון דאמר בו למפרש בנמהר אחות וששה שעם הכלב מחורין זי ארבית במחיריהם. בולוטיהם אים מאי מחיר כתב אחתו ממש דרכם. נגון ראמה ליה הילך טלה זו ותלין שפחתך אצל כלבי: א"כ הוו להו תלתא. אתנן זות ואתנן כלב ומחיר כלב וגם שניהם כתב ולא שלשה: ומאן דאמר אימא [כרי] אמר לך ליכא למיפרך שנים ולא שלשה דמי קא אמרינן (אמאי) [אנן] אתנן ומחיר. כלומר דאתנן קאי אמלב נמי דתהא משמע אתנן ומחיר אכלב דהיינו שלשה: אחנן ולא מחיר קאמרינן. כלומר דמאי מחיר אתנן כלב והיינו שנים: א"כ. כדאמרת מאי מחיר כלב נימא קרא אחנן זונה וכלב. זהוה משמע נמי אתנן אכלב: אלא מדכתב רחמנא אתנן זונה ומחיר כלב ש"כ. מחיר הוא דקאמר רחמנא אכלב דהיינו חילוף ולא אתנן: 📆 מחיר כלב היינו אתנה דכלב ולא חילוף: א״כ נכתב קרא אתנן זונה וכלב ולא בעי מחיר. ואימא אתנן זונה ומחיר כלב דוי״ו דומחיר נוסף על ענין ראשון וקרי ביה הכי אתנן ומחיר כלב כלומר דשם דאתנן ומחיר תרוייהו חלין על כלב: לא

סיד. תועבת הי גם שניהם כתב שנים אותם הילכך היא הילוף: איב נמוב קרא אותן המיר עבר אב במהי עסקינן כנון האיפשר יפי כ"בשא מב"ל היר וממויה וטף איב ביה היה אתום האותן המויח שבר במהי במשי עסקינן כנון האיפשר יפי כ"בשא מב"ל הר פנייהו. דשכנתי בלב שניך בכולהו לאשלומי הילכך שכנהי הכלב כלץ אסורין: "ל"א אמאי אסוריי כולן שמנה בלב במהי הילבן שנהי הכלב במאי עסקינן, כנון השישי עסקינן כנון האיפשר יפי כ"בשא בהוא מב"ל הישוא אותרו: אמר רב אשי הכא במאי עסקינן, כנון דשוויין כולהו עשרה אימראין כל חדר הוד ווים מויד ווים היותר הכלב אותו חמישי משיך בכולהון דפלגו חומשא הכולהו סליק לחדר חומשא וווי דוווא תירא דכלב אותו חמישי משרך בכולהון דפלגו חומשא הכולהו סליק לחדר חומשה הכלב שוי יותר. והאי לישנא בתרא מפרש טופיינא דלישנא קמא: אתגן כ"ב. כדאמרן: ומחיר זונה. כגון שהחליף טלה בזונה: הרי א"לו מותרין שנים ולא ארבעה. אתגן זונה ואתגן כלב מחיר זונה ומחיר כלב: